

Olimpia '80

Két újabb olimpiai objektumot adtak át az elmúlt napokban Moszkvában: az osztrankinói tévé- és rádióközpontot és a krilatszkojei fedett kerékpáros stadiont.

Az osztrankinói központ jövődombeli vendégei, 150 ország tévé- és rádiótársaságainak munkatársai, számtalan telefon- és rádióvonalat használhatnak, s egyidejűleg húsz csatornán közvetíthetnek színes műsorokat. A korszerű épületben — amelyet modern ipari módszerekkel fele annyi idő alatt építettek fel, mint más hasonló létesítményt — 21 tévéstudió, 72 rádióstúdió és 62 riporterszoba áll rendelkezésre. Az elektronikus vezérlésű berendezések egyösszerre 288 műsor rögzítését, illetve sugárzását teszik lehetővé. Az olimpiai játékok történetében először fordul elő, hogy az egyes országokba egyidejűleg különböző lakosságot leginkább érdeklő

sportágak versenyeit bemutató programokat közvetítenek majd. A műsorokat földi állomások és távközlési mesterséges holnak segítségével továbbítják.

A krilatszkojei fedett kerékpáros stadion különleges szerkezetű épülete kívülről hatalmas kagylóhéira emlékeztet. Pályáját — amelynek maximális lejtése 42 fok — szibériai vörösfenyővel burkolták. A 19 négyzetméteres alapterületű csarnokban egyszerre hater ezer néző szurkolhat kedvenceinek.

Az Intourist lehetővé teszi, hogy az olimpiára Moszkvába érkezők gyorsan és kényelmesen eljuthassanak olyan városokba is, ahol a nyári játékok más versenyeket, mérkőzéseket rendezik, így Leningrádba, Tallinba, Kijevbe és Minszkbe. Ezenkívül sűrű repülőjáratok biztosítják, hogy a hatalmas ország idegenforgalmi szempontból gazdag műemlékekkel rendelkező városait látogathassák az érdeklődők. Buharát, Taskentot, Szamarkandot, Jerevánt stb.

Évzáró a Szegedi Dózsánál

Bensőséges ünnepségeket tartottak a napokban a Szegedi Dózsa NB II-es labdarúgói. A baráti összejövetelen Madarász Mihály, az egyesület ügyvezető el-

nöke értékelte az őszi szezonban történeteket, majd ismertette a kényszer szünet, időközben bekövetkezett, illetve bekövetkező változásokat. A megjelentekkel először is az egyesület, a csapatot legfőképpen érintő dolgok közölte: az egyesületnél négy és fél évig sikeresen ténykedő vezető edző, dr. Reményik László egészségi állapota miatt — orvosi tanácsra — egyelőre nem folytathatja munkáját. Ez persze nem azt jelenti, hogy nem tartanak igényt tapasztalataira, meglátásaira, továbbra is számíthatnak rá. Széll József pályaedző munkahelyi elfoglaltsága nem teszi lehetővé további munkálkodását, ezért az ő posztját is más tölti be a jövőben.

— Milyen tapasztalatokat szerezett az elmúlt öt évben Szeged labdarúgásáról?

— 1949 óta járok SZEOL-mérkőzésekre. Ez alatt a harminc év alatt nagyon sok tehetséges, jó labdarúgót ismertem meg Szegeden, és a korábbi években még jó mérkőzéseket is láttam. A 30 év alatt nagyon kevés mérkőzést hagytam ki, ha hiszik, ha nem, még nyári szabadságomat is megszakítottam, hogy láthassam a fiúk játékát. Sajnos, az utóbbi években megváltoz-

tak a labdarúgók, velük együtt változtak a vezetők és a körülmények.

— Mit értesz az alatt, hogy manapság megváltoztak a futballisták?

— Hosszú évek óta sikeres igazolása nem volt a SZEOL AK-nak. Máté Jancsint sem sikerült leigazolni, aki később válogatott futballista lett, Baranyi Szegeden nem volt jó játékos, aztán Fehérvárról a válogatottig vitte.

— Szívügyünk a szegedi labdarúgás. Együtt éltük azt a sikeresnek mondható Bundzsák-időszakot is. A mostani gárda erőben, jártéktudásban messze elmarad az akkor kiesett együttes színvonalától. Hiszen abban a csapatban olyan egyéniségek is futballoztak, mint Bánfalvi dr., Pataki dr., Varga, később Birinyi, Hózsák, Garics, Egervári... Miben látod a hibát, és mit javasolsz, hogy ismét feljebb lépjen a Szeged labdarúgása?

— Az a véleményem, hogy legelőször a játékosokkal kellene megegyeztetni a labdarúgást. S ha a futballisták már szeretnek játszani, akkor a szurkolókkal is könnyen elhitethetik ennek a játéknak a szépségét. Szerintem csak az erők egyensúlya segíthet. Mert ez a város mindenképpen többet érdemelne. Ehhez viszont nemcsak a sport-, de a város vezetőknek is többet kellene adniuk.

— Nem sértő, ha azt mondjuk rólad, hogy te vagy a SZEOL „főszurkolója”. Mi a véleményed szurkolótársaidról?

— Amíg volt B-közép, mindig ott voltam a srákok között, és az első perctől az utolsóig lelkesítettük a csapatot, Most azt tapasztaltam, hogy sem a játékosok, sem pedig a sportvezetők nem igénylik ezt a buzdítást! Sőt, azok a szurkolók is, akik eddig a Tisza-parti stadionba jártak, az elmúlt évben már a Sportszarnokban buzdították a Volán SC kézilabdásait. Mégpedig azért, mert a kézilabdások igazi sportélményt nyújtottak a nézőknek, a játékosok egymást mutatták felül a pályán, és sikert sikerre halmoztak. Hát ez is kell a szurkolóknak, hogy is szurkolók maradjanak.

— A SZEOL labdarúgói tesznek-e valamit, hogy visszaszerezzék a közönséget?

— Mint említettem, minden mérkőzésükön ott vagyok, ráadásul fizető nézőként. Ezek a srákok azonban keveset tesznek azért,

hogy ismét telt ház előtt játszassák mérkőzéseiket. Persze nemcsak ez a fő gond. Sajnos, bennünket, akik tenni szeretnénk Szeged labdarúgásáért, nem kérdezik meg. Úgy gondolom, a vezetők ezzel a jelenlegi helyzettel, eredményekkel is elégedettek. Es hiába tesz önmagában akármit az újság, hiába teszek én bármit, mint szurkoló, ezzel még nem lesz jobb igazolása a SZEOL-nak, nem lesznek odaadóbb futballisták, de nem lesznek jobb eredmények sem.

— Ha összehoznánk egy szurkolói ankétot, és rádesne a választás, elvállalnád-e, hogy a SZEOL AK szurkolóinak vezetője legyél?

— ...hm... nehéz erre azonnal válaszolni. De van nekem egy nagyon jó barátom, Keszi Zoli, aki, mint tudvalevő, él-hal Szeged sportjáért. Vele azt hiszem elvállalnám. A sikertelenségért nem a labdarúgókat hibáztatom, nemcsak ők tehetnek arról, hogy itt tartanak.

— Hogy a magyar labdarúgás a mélypontra jutott, hibásak az edzők is. Nem tartanak lépést a fejlődéssel, sőt, megfélelő szintű képzésük sincs megoldva.

— Eppen ez az. En is úgy látom, hogy nem követték a nagycsapatok edzőmódszerét, az erő, a gyorsaság, a technika és a taktika hasznos ötvözetét. Valószínű, hogy fele annyi érdekesség nem tudnak felsorolni a világ labdarúgásából, mint jómagam, persze csak azért, mert én a külföldi szaklapokból is tanulmányozom ezt a sportágat.

— VB-selejtezőkre készült a nemzeti tizenegyet. Hogy állítanád össze a magyar válogatottat?

— Veréb — Szántó, Salamon, Tóth J., — Ebedli, Karsai, Tóth A. — (jobb-szélő szerintem nincs, lehetne esetleg Borostyán, Pusztai, vagy Majer?), Kiss L., Törőcsik, Fekete. Esetleg Kuti a balszálon.

— Harmincéves szurkolói pályafutásod alatt ki volt a játékosideáled?

— Egyértelműen Varga Zolit említem, sajnos ő annak idején cserben hagyott bennünket.

— 1980 az olimpia éve. Mit vársz a magyar sportolótól?

— Olimpiai bajnoki győzelmeket és nagyon sok sikert sportolóinknak. Szurkolótársaimnak pedig minél több élményt a szegedi pályákon.

Bagaméry László

Az év rekordjai

Az olimpia előtti esztendőben a magyar sportolók sikeres támadásokat indítottak a fennálló országos csúcscsok ellen. Atlétikában, súlyemelésben, úszásban, kerékpározásban, gyorskorcsolyázásban, sportlövészetben, motorcsónakban, modellezésben, vízszatban egyre másra szűnyalták túl minden idők legjobb hazai teljesítményeit.

1979. felnőtt országos rekordjainak megoszlása: atlétika 23 (és egy csúcscsúszás), súlyemelés 39, úszás 47, kerékpár 2, gyorskorcsolya 13, sportlövészet 3, vízszat 8, motorcsónak 4, modellezés 45. Összesen tehát 184 új magyar rekord született a most záruló esztendőben.

Így kellett volna tippelni!

Az 52. hét totószelvényén olasz bajnoki mérkőzések szerepeltek. Különlegessége az volt, hogy néhány mérkőzésnek a féldíj eredményére is tippelni kellett. A helyesen kitöltött 13+1-es totószelvény a következők: Bologna—Napoli x, Bologna—Napoli I. féldíj x, Cagliari—Róma 2, Cagliari—Róma I.

féldíj 2, Catanzaro—Udinese x, Catanzaro—Udinese I. féldíj 1, Lazio—Torino 1, Lazio—Torino I. féldíj 2, Pescara—Milan 1, Pescara—Milan I. féldíj x, Juventus—Ascoli 2, Internazionale—Fiorentina x, Avellino—Pescara x, +1 Avellino—Pescara I. féldíj x.

„A másnapai edzésen kiderülne a csalás...”

— mondja Mészöly Kálmán

A játékosok az újszegedi pályán öltözőjében készültek a DELÉP SC elleni MNK-mérkőzésre, amikor Mészöly Kálmánnal, a Vasas labdarúgó-csapatának vezető edzőjével bementünk a létesítmény egyik izlésesen berendezett szobájába. Az egykori válogatott középhátvéd a rutinos riportalanok bizton-ságával szótartta a karját:

— Tessék kérdezzen!

— Mennyi időre kötött szerződést a Vasassal?

— 1981. június 30-ig szól a szerződésem, de a vezetők már jelezték: szeretnék, ha az említett dátum után is én irányítanám a szakmai munkát.

— Csapata erőssége és gyengéje?

— Fegyelmezett, jó szellemű gárda a miénk. Ma már egymásért is tudnak küzdeni a fiúk. Ami pedig a kérdés másik részét illeti. Sajnos még nincs stabil védőmunka, különösen idegenben jönnek könnyen zavarba a hátsó formáció tagjai. Vendégként egyetlen győzelemre sem futotta erőnkéből.

— Van-e papíron elképzelt taktikája, és ahhoz kell a játékosoknak alkalmazkodniuk, vagy a rendelkezésre álló játékosok alkotához időmítja a taktikát?

— Vannak taktikai sémáim, de azokat az állományadta lehetőség rajzolja fel a mágneses táblára. Vonal-szélsők hiányában a középpályát szálljuk meg. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy Fáy utcai pályánk szélén zöldebb a fű. A középpályások és a szélsőháttvédek gyakran törnek előre az oldalvonal mellett, hogy „bekértsék” az ellenfél védelmét.

— Kedvelt játékkompozíció?

— A 4-4-2, valamint, a

4-2-4. Hazai környezetben rendszerint az utóbbival próbálkozunk.

— Helenio Herrera, az Internazionale egykori „arany-csapatának” mestere vallotta: „A futballban egyetlen fontos dolog van, a győzelem. A többi mellékes. A győzelmet ugyanis nem kell megmagyarázni...”

— Csakhogy a sikerig el is kell valahogy jutni. Játékos-koromban is a kemény munka híve voltam, s az vagyok ma is.

— A legfontosabb követelménye a játékosoktól?

— A becsületesség. Amit kérek tőlük, azt teljesítsék, soha ne csapjanak be.

— Egy profi, ha este 8-kor azzal köszön el, hogy 9-kor lefekszik, akkor a jélteti időpontban az ágyában van. A mi „félprofi” státusú focistáink is ennnyire öntudatosak?

— Bizom a fiúkban. Ma már nem ellenőrzöm őket — felesleges. A másnapai edzésen ügyis kiderülne a csalás. A szederjes arc, a túlságosan gyorsan átizzadt mez árulkodik.

— Kik a legfegyelmesebbek?

— Váradi, Török, Gass és Müller.

— A 18-as keretből hányan dohányoznak?

— Húha, ez nehéz kérdés! Könnyebb lenne azokat számba venni, akik nem dohányoznak.

— Mi a helyzet az itallal?

— Nincs gond. Már nem is emlékszem, mikor büntettem valakit azért, mert a pohár fenekére nézett.

— Az őszi idényben kik nyújtották a legtöbbet?

— Mészáros, Váradi, Müller és Kiss. Az utóbbi időben öröndetesen javult Zombori formája is.

— Úgy tudjuk, fiaj apjuk útját kívánják járni. Kálmán és Géza a Vasas ifjúsági, illetve serdülőcsapatában szerepel.

— A vasárnap délelőtti-jelmet rendszerint a Vasas pályán töltöm. Szurkolok a 15 éves Kálmánnak és a 13 éves Gézának. Ha huzamosabb ideig megállók valamelyik játéktér mellett, akkor már is hallom a reklamációt: „Apa, engem is nézz!”

— Milyen poszton szerepelnek?

— Kálmán kapus, Géza pedig középhátvéd.

— A vezető edző, nem pedig az elfoglalt apa szakvéleményére lennének kíváncsiak...

— Kálmánban nem látok fantáziát, bár ő váltig hangoztatja: „Mielőbb az élvonalban fogok szerepelni.” Fogadást ajánlottam neki, miszerint, ha valóra váltja ígéretét, egy autót kap tőlem ajándékba. Azt hiszem, megspórolom a kocsi árát. Géza viszont nagyon ügyes gyerek. Ma még kívülállóként figyelem pályafutását, évek múltán akarom csak védőzárnyaim alá venni.

A beszélgetés végén az egyik ismerősöm félig tréfásan jegyezte meg mellettünk: „Könnyű neked, most megtudtad, hogyan kell futballistát faragni.”

A híres történet jutott az eszembe. Michelangelót megkérdezték, hogyan készíti szobrait. A mester egykedvűen válaszolt: „Benne vannak a márványban, csak a felesleges részeket kell lefaragnom.”

Ezek szerint a futballedzőnek dolga összehasonlíthatatlanul nehezebb; Dávid ugyanis nem beszélt vissza Bounarottinak.

Thékes István

minden gépkocsira